

lighederne komme frem. Det vil vanskeligere gaa ind i Folk, at naar man engang er kommen sammen i et Lyendeforhold, man saa ikke alene skal have denne Paategning indført ved Lyendeforholdets Begyndelse, men ogsaa skal gjentage Paategningen hver Gang Lyendeforholdet fornyes, naar Perioden er udløben, og der ikke er fremkommet Opsigelse fra nogen af Siderne. Det vil vanskeligt gaa ind i Folk, at der af sig selv foregaa den Forandring i det Bestaaende, at der intet Lyendeforhold er, med mindre den udtrykkelige Paategning sker, hver Gang man kommer til Opfigelsestiden. Jeg antager derfor, at Paategningen ofte vil blive forsvundet dels af Uvidenhed, Forglemmelse eller Ueggyldighed, og fordi den En tror paa den Anden eller deslige, og det er derfor, at jeg har ment, at naar denne Bestemmelse først er traadt i Kraft, vil den meget let uformærket forandre en hel Del af de bestaaende Lyendeforhold til Dagleierforhold, naar et Par Skiftetider ere gaaede forbi, og man har glemt Paategningen; man vil da paa mange Steder være i den Formening, at man staaar lige overfor hinanden som Lyende og Husbond, medens der i Virkeligheden slet ikke er noget Lyendeforhold tilstede, men derimod et Dagleierforhold, som den One eller den Anden kan forlade, naarjohmhelst det skal være. Det er fra dette Synspunkt, jeg gaar ud, naar jeg har ment, at dette Mindretallets Forslag vil svække eller formindskke Lyendeforholdene, gjøre dem løsere og altsaa netop virke i modsat Retning af den Tendents, som man ellers har villet fremme paa dette Gebet. Med Hensyn til det, som den ærede Ordfører bemærkede i Anledning af, hvad jeg havde sagt om Vndringsforslaget under Nr. 11 til § 8, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det er en Feiltagelse fra hans Side, naar han tror, at min Mening var den, at man ved Vndringsforslaget kun haude med Redaktionsændringer at gjøre. Saaledes forholder det sig ikke. Det er ikke Redaktionsændringer, jeg har tænkt paa, men jeg har tænkt paa det Samme som det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Ogenbøll). Jeg mente, at der kunde være adskillige Vndringer i Detaillerne at gjøre, men Vndringer i Detaillerne ere ikke det Samme som Redaktionsændringer og behøve ikke at være det. Det, som jeg med Hensyn til Udvalgets Vndringsforslag under Nr. 11 vilde udtale, er det, at jeg kunde gaa ind paa den Hovedtanke i det, at man skulde bringe disse Spørgsmaal om Paategningens Ophævelse for Forligsmægleren istedetfor, saaledes som Lovforslaget foreskriver, at Paategningen uden Videre kunde forðres ophævet af Politiet, og at derefter offentlig Politisag skulde paabegyndes. Jeg kunde gaa ind paa Hovedtanken, at man skulde henvende sig til Forligsmægleren først eller i Kjøbstæderne til Politiretten, for at Forligsmægling kunde foregaa, idet jeg erkjendte, at det maaske kunde medføre det Gode, at en hel Del

af disse offentlige Politisager, som ellers useilbarlig vilde indtræde, vilde blive kvalte i Fødselen, men for Resten mener jeg, at det kan siges at medføre for mange Formaliteter. Jeg gaar nemlig ud fra, at man bør lade de forligsmæglende Autoriteter med det Samme have Paategningen, thi man kan ikke forlange, at Lyendet desuden skal henvende sig til Politimesteren, og dette henger tildels sammen med, hvad det ærede 2det Medlem for 5te Kreds bemærkede. Hvis man nemlig ikke tager denne Bestemmelse, kommer man blandt Andet i Kjøbenhavn ind paa, at man skal henvende sig til saa mange Autoriteter, specielt fordi Politidomeren, som mægler Forlig, der ikke er Politimester, og skulde man altsaa til Politimesteren, maatte man henvende sig paa et nyt Sted. Jeg mener dernæst, at det ikke er rigtigt at foreskrive et foreløbigt Politiforhør af Politimesteren som Betingelse for, at der kunde skrives til denne Udsættelse af Paategningen. Det var det, som jeg med Hensyn til Vndringsforslaget under Nr. 11 navnlig har at bemærke.

Jeg skal nu gaa over til at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til, hvad der fremkom fra det ærede 2det Medlem for 5te Kreds. Jeg skal naturligvis her bestræbe mig for at være forholdsvis kort, efter som en Del af de Bemærkninger, jeg kunde gjøre, har tabt sin Interesse derved, at det ærede Medlem har taget sit Forslag tilbage. Jeg kan imidlertid ikke undlade at gjøre opmærksom paa, at den ærede Landssthingsmand tog meget feil, naar han antog, at denne Sag har undergaaet store Forandringer paa sin Gang igjennem Thingene. Det har den paa ingen Maade, idet de Ting, som der her er Spørgsmaal om, gjenfindes i alt Væsentligt i det oprindelige Lovforslag. Det er de samme Tanker, som bestandig ere bleve fastholdte, om man end har ment, at der kunde være Spørgsmaal om at udarbejde dem i Detaillerne paa enkelte Punkter. Men det vil ses, at i det oprindelige Lovforslag forekommer Regelen om Afgang for hver især til at forlange Paategning imod den anden Parts Onske. Den eneste Forandring, som er foregaaet, er, som jeg ved en tidligere Leilighed har ytret, men ikke villet gaa ind paa, at man i det andet Thing har fastholdt, at dette Forlangende ikke kunde stilles længere Tid efter, at Lyendeforholdet var stiftet, men skulde stilles strax; ellers er det den samme Tanke, som findes oprindeligt i Lovforslaget, saaledes som det foreligger fra Negjerings Side. Hvad Paategningens Ophævelse angaar, er der næsten ingen Forandring foregaaet, idet Lovforslagets § 8, saaledes som den nu lyder, er saa godt som fuldstændig stemmende med de tilsvarende Bestemmelser i det oprindelige Lovforslag. De Forandringer, der ere foregaaede i det oprindelige Lovforslag i den Henseende, kunne reduceres til, at man har villet, at Paategningen skulde kunne faas ophævet ogsaa ved Henvendelse